

ГЛАСОВЕ ОТ ЗАТВОРА

ПОЕЗИЯ

ЦЕЛУВКА

*Целувам те с дъха на пролетта,
погалвам те с нежни ветрове.
Разпуква се в сърцето любовта,
стопяват се студени снегове...*

*Целувам с устни теб и радостта.
Изгряват на лицата ни сияния...
И нека да е вечна обичта,
тъй както пролетните ни желания.*

Веселин Герджиков,
Старозагорски затвор, I отряд,
освободен условно предсрочно на 25. 01. 1982.

*Родена опора сега са словата,
диктувани странно не от човек,
а мисли изписани с думи човешки
и подпис на Бога велик.*

*И виждам – съмнение, огромната сграда,
как пада със сила пред мен,
а грохота дълго се носи и стене,
и змеят танцува, от злоба пленен.*

*Не питам за нищо, а само се смея,
получил НАДЕЖДА – подарък небесен
от Царя ни вечен, велик, всемогъщ.
Потокът от думи в молитва прелива –
НАДЕЖДАТА ИДВА ВЪВ МЕН!*

СВЕТИНА

*Очите ми са искрени и верни
два извора на чиста светлина.
Но мъката в душата е безмерна –
къде е всъщност моята вина?!*

*Пред Бога аз сърцето си разкривам,
надявам се на справедливостта.
Преглъщам сълзите и не унивам –
очаквам да се върна с пролетта.*

Стефан Бинев
VI отряд, затвора в Ст. Загора

С ОЧИ КЪМ НЕБЕТО

*В дни на съмнения, когато пропадам
и чувствам се в края на моите сили,
протягам ръка, отронил въздишка,
нашепвайки святи слова...*

*Небесната тайна в миг заговарва,
очите ми жадно звездите броят...
Духовните мисли в миг заговарват
и гонят от мене врага.*

Сашо Стоянов

VI отряд, затвора в Ст. Загора.

— 5 —

